

försvärigt aflönade embets- och tjänstemän, kringkars småningom ända der hän, att när detta verk upplöstes och dess åligganden öfverflyttades på den år 1786 återupprättade Kongl. Vitterhets Historie och Antiquitets Akademien, återstodo icke flera än två tjänstemän, Sekreteraren, som tillika var Riksantiquarie, och hans Amanuens, med lönevilkor så knappa, att man redan deraf kan sluta att deras befattningar ansågos som sinecurer *). Öfverflyttade på den nämnda Akademiens stat tyckas de fortfarande ända till 1841 hafva betraktats på samma sätt, hvaraf den naturliga följden blef att deras innehafvare måste söka erhålla någon annan mera indrägtig tjänst såsom hufvudyrke **).

*) Antiquitets-Collegium egde år 1670 en President eller Direktör, en vice President, en Assessor, tillika Sekreterare och Antiquarie, 5 andra Assessorer, en Translator, en Protonotarie och Aktuarie, 2 Amanuenser, aflönade med 4,040 Daler S:mt, dessutom kopparstickare, formsnidare, ritare och en dräng på stat. Tjänstemän och anslag minskades småningom. År 1766 upptog Antiquitets-Archivets stat: en Riksantiquarie eller Sekreterare, en Translator, en ordinarie och en vice Amanuens, med aflöning af 2,800 Daler S:mt. Då Konung Gustaf III den 20 Mars 1786 återupplifvade sin moders Vitterhets Akademi, under namn af Kongl. Vitterhets Historie och Antiquitets Akademien, och på denna öfverflyttade Antiquitets Archivets åligganden, jemte dess återstående tjänstemän, Sekreteraren eller Riksantiquarien (som tillika är Garde des médailles) samt hans Amanuens, bestämdes lönen för den förre till 300 R:dr och för den sednare till 100 R:dr Specie. Genom myntförändringen i början af detta århundrade nedsattes speciemyntet till bankomynt. Först 1824 höjdes Riksantiquariens lön till 559 R:dr 24 sk. banko. Som några tunnor spanmål voro inbegripna under denna lön utgick den vissa år, när hög markegång inträffade, med någon liten förhöjning. Vid 1841 års riksdag bestämdes Riksantiquariens lön till 1,600 R:dr och Amanuensens till 500 R:dr banko, hvilken förhöjning dock, till följd af ett vid anslaget af Rikets Ständer fastadt vilkor, icke utgick förr än med 1842 års början. Från och med 1858 höjdes Riksantiquarielönen till 5,000 R:dr r:mt, hvarjemte till biträden samt vaktbetjening anvisades ett årligt belopp af 2,900 R:dr r:mt.

**) Detta var ock förhållandet, hvad Riksantiquariatetjänsten beträffar, intill 1837, då den af n. v. innehafvaren tillträdde. Amanuentjänsten förblef fortfarande förenad med annan bättre aflönad befattning.